

اثر کود زیستی فسفاته بر عملکرد دانه و اجزای آن در ذرت (*Zea mays L.*) سینگل کراس ۷۰۴ در شرایط تنفس کم آبی

Effect of Biofertilizer Phosphate on Grain Yield and Its Components of Maize (*Zea mays L.*) cv. KSC704 under Water Deficit Stress Conditions

ثريا قاسمي^۱، كاظم سياوشى^۲، رجب چوکان^۳، كاظم خوازى^۴
و عطيه رحماني^۵

- ۱- پژوهشگر، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی ایلام، ایلام
۲- دانشیار، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج
۳- استادیار، موسسه تحقیقات خاک و آب، کرج
۴- کارشناس، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۹/۱۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۴/۳۰

چکیده

قاسمي، ث.، سياوشى، كك.، چوکان، ر.، خوازى، كك. و رحماني، ع.، ۱۳۹۰. اثر کود زیستی فسفاته بر عملکرد دانه و اجزای آن در ذرت (Zea mays L.) سینگل کراس ۷۰۴ در شرایط تنفس کم آبی. مجله بهزیستی نهال و بذر ۲۷-۲ (۲): ۲۲۷-۲۳۳ - ۲۱۹.

به منظور بررسی اثر کود زیستی فسفاته گرانوله بر برخی صفات ذرت سینگل کراس ۷۰۴ در شرایط تنفس کم آبی در منطقه مهران، آزمایشی به صورت اسپلیت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان ایلام در فصل‌های زراعی ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ گردید. تیمارهای آزمایش شامل زمان‌های آبیاری در سه سطح: آبیاری پس از ۱۰۰ و ۱۳۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی از سطح تشک کلاس A و کود زیستی فسفردار در دو سطح عدم استفاده از کود زیستی فسفردار، استفاده از کود زیستی فسفردار و کود شیمیایی در سه سطح، عدم استفاده از کود شیمیایی فسفردار، مصرف ۴۵ کیلوگرم در هکتار P_2O_5 و ۹۰ کیلوگرم در هکتار P_2O_5 بودند. نتایج نشان داد که مصرف کود زیستی فسفاته گرانوله در شرایط تنفس کم آبی (۱۰۰ و ۱۳۰ میلی‌متر تبخیر از سطح تشک) به طور معنی‌داری عملکرد دانه، اجزای عملکرد و شاخص برداشت را افزایش داد. یافته‌های مصرف کود زیستی فسفردار در هکتار (در شرایط آبیاری بهینه و مصرف کود زیستی و کود شیمیایی بمقدار ۴۵ کیلوگرم در هکتار بست آمد. در شرایط تنفس کم آبی ملایم نیز بیشترین عملکرد دانه (۸۰.۹۸ کیلوگرم در هکتار) از همین تیمار کودی حاصل شد. بالاترین وزن هزار دانه (۳۵۶.۶ گرم) مربوط به تیمار مصرف ۴۵ کیلوگرم در هکتار P_2O_5 همراه با کود زیستی فسفاته و شرایط آبیاری بهینه به دست آمد که با مصرف ۹۰ کیلوگرم در هکتار P_2O_5 و مصرف کود زیستی فسفاته و بدون مصرف کود شیمیایی و شرایط آبیاری بهینه اختلاف معنی‌داری را نشان نداد. بیشترین عملکرد دانه، تعداد دانه در ردیف بالا و تعداد ردیف در بالا در تیمار مصرف ۴۵ کیلوگرم در هکتار P_2O_5 همراه با کود زیستی فسفاته و شرایط آبیاری بهینه به دست آمد که با مصرف ۹۰ کیلوگرم در هکتار P_2O_5 اختلاف معنی‌داری را نشان ندادند. نتایج این تحقیق نشان داد که مصرف کودهای زیستی حل کننده فسفات منجر به افزایش تحمل گیاه ذرت در شرایط تنفس کم آبی و کاهش مصرف کودهای شیمیایی شد.

واژه‌های کلیدی: ذرت، کود زیستی فسفاته، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و تنفس کم آبی.

مقدمه

آبسیزیک و اتیلن می‌گردد. تنش کم آبی بر روند جذب و مصرف عناصر غذائی نیز تأثیر می‌گذارد (Heydari Sharifbad, 2001). کودهای زیستی فسفردار حاوی باکتری‌ها و قارچ‌های مفید حل کننده فسفات هستند که معمولاً با اسیدی کردن خاک و یا ترشح آنزیم‌های فسفاتاز باعث رهاسازی یون فسفات از ترکیب‌های آن می‌شوند که قابل جذب توسط گیاهان است (Rao and Mendal, 1991). تأثیر کودهای بیولوژیک در افزایش جذب عناصر غذائی و مقاومت به خشکی در شرایط مزرعه‌ای توسط سیلولیا و همکاران (Sylvia et al., 1993) در ذرت مورد مطالعه قرار گرفت. آنها نتیجه گرفتند که در تیمارهای تلقیح شده، غلظت عناصر فسفر و مس در اندام هوایی گیاه و دانه افزایش یافت و همچنین پاسخ ذرت به تلقیح با گونه *Glomus etunicatum* در شرایط تنش کم آبی مثبت بود. اثر *Glomus intraradices* در افزایش جذب عناصر غذائی در ذرت تحت شرایط تنش کم آبی توسط سوبرامانیان و چارست (Subramanian and Charest, 1999) مورد بررسی قرار گرفت. آنها مشاهده کردند که تحت شرایط تنش کم آبی در تیمارهای تلقیح شده با قارچ مقدار عناصر نیتروژن، فسفر، پتاسیم، منگنز و روی در دانه‌های ذرت افزایش معنی‌داری نشان داد. همچنین گزارش شده است که همزیستی میکوریزائی از طریق تعادل کرین در گیاه نیز می‌تواند روابط آبی گیاه میزان و

فسفر از عناصر اصلی مورد نیاز گیاه بوده و در تشکیل بذر نقش اساسی دارد و به مقدار زیاد در میوه و بذر یافت می‌شود. با وجود این، متسافانه مصرف غیر اصولی و بی‌رویه کودهای شیمیایی فسفردار تأثیر زیان باری بر جامعه کشاورزی تحمیل نموده است (Karimian, 2000). تحقیقات نشان می‌دهد که افزایش مصرف کودهای شیمیایی فسفردار طی سال‌های اخیر نه تنها عملکرد محصولات زراعی را چندان افزایش نداده است (اصولاً فسفر این کودها به فرم قابل استفاده برای گیاه می‌باشد، اما در خاک به دلیل انجم واکنش‌های شیمیایی مثل تبدیل به فرم‌های آلی و حتی آبشویی کود، به فرم‌های با قابلیت دسترسی کم تبدیل می‌شود که برای گیاه قابل استفاده نیست) بلکه در نتیجه بر هم زدن تعادل عناصر غذائی کاهش محصول را نیز به دنبال داشته است (Karimi, 2007). از طرفی خشکی روند رشد و عملکرد گیاهان زراعی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. خشکی نه تنها باعث تقلیل رشد و کم شدن وزن گیاه می‌گردد بلکه رشد قسمت‌های مختلف گیاه را تغییر می‌دهد و نسبت بین ریشه و قسمت هوایی افزایش می‌یابد. برگ‌ها کوچکتر و ضخامت آن‌ها افزایش پیدا می‌کند (Stocker, 1960). همچنین تنش کم آبی توازن بین مواد تنظیم کننده رشد گیاه را بر هم می‌زند، به طوری که باعث کاهش میزان اکسین، جیبرلین و کیتین و سبب افزایش اسید

گرده در گیاه و عملکرد بذر شد. نتایج این آزمایش نشان داد که عملکرد دانه و جذب فسفر به طور معنی‌داری در تیمارهای شامل میکروارگانیزم‌های حل کننده فسفات نسبت به شاهد افزایش یافت. محققان دیگر نیز گزارش کرده‌اند که مصرف تؤمن میکروارگانیزم‌ها و کود فسفات عملکرد گیاهان زراعی را در خاک‌های فقیر از عناصر غذائی بهبود می‌بخشد (Singh and Kapoor, 1999).

گئونادی و همکاران (Goenadi, 1998) گزارش کردند استفاده از کودهای زیستی همراه با ۵۰ تا ۷۵ درصد کود شیمیایی تولید و عملکردی شبیه به عملکرد و تولیدی بود که از مصرف ۱۰۰ درصد کود شیمیایی بدست آمد. غلات، به ویژه ذرت، بیشترین نیاز را به کودهای شیمیایی دارند. بنابراین استفاده از فرآورده‌های زیستی برای تغذیه غلات یکی از راه حل‌های اساسی و مفید جهت افزایش عملکرد و بهبود کیفیت محصول برای تأمین امنیت غذایی، پایداری در تولید و ارتقاء سطح سلامت جامعه با تولید محصولات کشاورزی عاری از هر گونه سموم شیمیایی به نظر می‌رسد (Karimian, 2000).

این تحقیق با هدف بررسی امکان بهره‌گیری از کود زیستی فسفاته به عنوان یک منع کودی و مقایسه اثر آن بر برخی خصوصیات ذرت سینگل کراس ۷۰۴ در شرایط تنفس کم آبی در منطقه مهران اجرا شد.

هدایت روزنه‌ای آن را تحت تأثیر قرار دهد (Douds *et al.*, 2000). توحیدی مقدم و همکاران (Tohidi Moghadam *et al.*, 2004) نتیجه گرفتند که استفاده از باکتری‌های حل کننده فسفات باعث افزایش عملکرد و اجزای عملکرد سویا در مقایسه با کودهای شیمیایی می‌شود. با مصرف کود زیستی فسفاته به جای کودهای شیمیایی فسفاته در سطح ۷ استان گندم خیز کشور، مشخص شد که کود زیستی فسفاته به راحتی قابل رقابت با کودهای شیمیایی فسفاته بود و در ضمن به طور متوسط در سطح ۷ استان، افزایش عملکرد دانه نسبت ۵۷۶ کیلوگرم بوده است (Karimian, 2000). نتایج آزمایش‌های جات و شاکتووات (Jat and Shaktawat, 2003) نتایج حاصل از مصرف کود زیستی فسفاته در مقایسه با کودهای سوپر فسفات تریپل در ذرت، سویا و گندم مؤید تأثیر رضایت‌بخش این کود بود، به طوری که مشخص گردیده است که کود بیولوژیک فسفاته باعث افزایش قابل ملاحظه عملکرد می‌گردد. نتایج تحقیق تانوار و همکاران (Tanwar *et al.*, 2002) با استفاده از تیمارهای مختلف کود فسفدار و باکتری‌هایی از جنس رایزوبیوم و باسیلوس در ماش نشان داد که اثر متقابل بین میزان فسفر و کودهای زیستی معنی‌دار بود. همچنین تلقیح با هر دو مایه تلقیح علاوه بر کاربرد ۶۰ کیلوگرم در هکتار کود فسفدار باعث بالاترین تعداد

غذایی پر مصرف و ریزمغذی خاک اندازه گیری شد. هر کرت آزمایشی شامل ۶ ردیف کاشت به فاصله ۷۵ سانتی متر و طول ۷ متر بود. بین هر دو تیمار دو ردیف و بین دو کرت اصلی سه ردیف به صورت نکاشت بود و فاصله بین دو تکرار ۵ متر بود. بذرها و کود زیستی فسفاته (گرانوله)، در عمق ۳-۵ سانتی متری قرار داده شدند. لازم به ذکر است که کود زیستی فسفاته شامل: مواد فسفات (۵۰ درصد)، گوگرد (۱۵ درصد)، مواد آلی (۲۰ درصد)، سولفات روی (۵ درصد)، بنتونیت (حداکثر ۱۰ درصد) و جمعیت نهایی باکتریهای حل کننده فسفات 10^5 عدد در هر گرم کود که شامل باکتری های *Pseudomonas fluorescens strain93* و *Bacillus lentus strain PS5* و *Penicillium radicum* و دانه بندی ۹۰ درصد ذرات بین ۲-۴ میلی متر بود. این کود گرانوله توسط موسسه تحقیقات خاک و آب کشور تهیه و طبق دستورالعمل تهیه شده از طرف آن موسسه، همزمان با کاشت و به میزان ۱۰۰ کیلو گرم در هکتار (۳۱۵ گرم در هر کرت) مورد استفاده قرار گرفت. بدین صورت که با توجه به عمق قرار گیری بذر، گرانوله های کود در پایین تر از محل قرار گیری بذر قرار داده شد. زمان اعمال تیمارهای آبیاری، بر اساس میزان تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A مشخص شد. اندازه گیری ها برای بررسی خصوصیات مورد نظر از دو خط کناری هر کرت آزمایشی

مواد و روش ها
به منظور بررسی اثر کود زیستی فسفات دار گرانوله بر برخی صفات ذرت سینگل کراس ۷۰^۴ در شرایط کم آبی، آزمایشی در ایستگاه تحقیقات کشاورزی شهرستان مهران واقع در کیلومتر ۱۰ جاده مهران- دهلران در فصل های زراعی ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ اجرا گردید. این آزمایش به صورت اسپلیت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۳ تکرار انجام شد. کرت های اصلی شامل: I₁: آبیاری پس از ۷۰ میلیمتر تبخیر تجمعی از سطح تشتک کلاس A، I₂ به ترتیب آبیاری پس از ۱۰۰ و ۱۳۰ میلی متر تبخیر تجمعی از سطح تشتک کلاس A و کرت های فرعی: کود زیستی فسفردار در دو سطح B₀: عدم استفاده از کود زیستی فسفردار و B₁: استفاده از کود زیستی فسفردار و کود شیمیایی فسفردار در سه سطح P₀: عدم مصرف کود شیمیایی فسفردار، P₁ و P₂ به ترتیب مصرف ۴۵ و ۹۰ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی فسفردار (میزان مصرف بر حسب P₂O₅) بصورت فاکتوریل بودند. قبل از اجرای آزمایش نمونه برداری از خاک به منظور تعیین میزان فسفر قابل جذب اولیه صورت گرفت و قطعه ای انتخاب شد که میزان فسفر قابل جذب آن کمتر از ۹ میلی گرم در کیلو گرم خاک بود. به منظور آماده سازی زمین ابتدا به عمق ۲۵-۳۰ سانتی متر شخم انجام شد، سپس از عمق ۰-۳۰ سانتی متری خاک محل اجرای آزمایش، نمونه گیری مرکب به عمل آمد و میزان عنصر

دانه در تیمار آبیاری پس از ۷۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی از سطح تشتک کلاس A با میانگین ۸۶۸۷/۵ کیلوگرم در هکتار و پس از آن تیمار آبیاری پس از ۱۰۰ میلی‌متر تبخیر از سطح تشتک در رتبه دوم قرار گرفت (جدول ۲). در آبیاری پس از ۷۰ میلی‌متر تبخیر، بیشترین عملکرد دانه مربوط به تیمارهای مصرف ۴۵ و ۹۰ کیلوگرم کود شیمیایی فسفردار به همراه مصرف کود زیستی بود. از طرفی بین تیمارهای مصرف ۴۵ و ۹۰ کیلوگرم کود شیمیایی فسفردار به همراه مصرف کود زیستی و بدون مصرف تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۲). در سطوح تنش کم آبی ملایم و شدید تیمار تلفیق کود زیستی و مصرف ۴۵ کیلوگرم کود شیمیایی از عملکرد بالاتری نسبت به تیمارهای کاربرد تنها کودهای شیمیایی و زیستی داشت. قابل حل شدن فسفاتهای غیر قابل حل توسط میکروارگانیزم‌ها از طریق تولید اسیدهای آلی، کلات کردن اگرواسیدها از قندها و تبادل واکنش‌هایی در محیط رشد ریشه، از دیگر سازوکار این میکروارگانیزم‌ها در افزایش جذب عناصر غذایی و در نتیجه افزایش عملکرد گیاهان زراعی است (Zaidi *et al.*, 2004). علاوه بر قابل دسترس شدن فسفر برای گیاه از طریق این میکروارگانیزم‌ها، ممکن است مواد افزایش‌دهنده رشد از جمله اکسین، جیبرلین و سیتوکینین ترشح کند که در افزایش رشد ریشه و گیاه مؤثر می‌باشند.

(خطهای شماره ۶ و ۱) به عنوان حاشیه در نظر گرفته شدند. برای اندازه‌گیری خصوصیات موردنظر: ارتفاع گیاه از سطح خاک تا انتهای شاخه فرعی اندام جنسی نر اندازه‌گیری شد، قطر ساقه در میانگره دوم به وسیله کولیس اندازه‌گیری شد، برای اجزاء عملکرد دانه در زمان رسیدگی فیزیولوژیک دانه از دو خط وسط هر کرت آزمایشی ۱۰ بوته انتخاب و پس از جدا کردن بلال اجزاء عملکرد دانه در آنها شمارش شد. شایان ذکر است که وزن صد دانه بر اساس رطوبت ۱۴ درصد تعیین گردید. برای عملکرد بیولوژیک، در زمان رسیدگی فیزیولوژیک دانه از دو خط وسط هر کرت آزمایشی ۱۰ بوته انتخاب و در داخل آون در دمای ۷۵ درجه سانتی گراد به مدت ۴۸ ساعت خشک شدند و سپس وزن خشک آنها تعیین گردید. پس از محاسبه عملکرد اقتصادی و عملکرد بیولوژیک و تقسیم آنها بر یکدیگر، شاخص برداشت به دست آمد. تجزیه واریانس داده‌ها با استفاده از نرم افزارهای SAS و MSTAT-C انجام شد. مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد بعمل آمد.

نتایج و بحث

تجزیه واریانس مرکب داده‌ها نشان داد اثر سال، دور آبیاری، کود زیستی و کود شیمیایی بر اکثر خصوصیات در سطوح احتمال یک یا پنج درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). بیشترین عملکرد

جدول ۱ - خلاصه تجزیه واریانس مرکب برای عملکرد و اجزاء عملکرد دانه ذرت سینگل کراس ۷۰۴ در سالهای زراعی ۱۳۸۸-۱۳۸۷

Table 1. Summary of combined analysis of variance for grain yield and yield components of maize cv. KSC704 in 2007-2009 cropping seasons

S.O.V.	منابع تغییرات	آزادی df.	درجه	ارتفاع بوته	شاخص برداشت	قطر ساقه	تعداد ردیف دانه در بلل	تعداد دانه در ردیف	وزن هزار دانه	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک
			سال	Plant height	HI	Stem diameter	Row cob ⁻¹	Grain row ⁻¹	1000 Grain weight	Grain yield	Biological yield
Year (Y)		1	2098.1060**	15.6846*	2.5573**	0.0370**	273.9259**	2376.7844**	2309640.6160**	12452968.9140**	
Irrigation (I)	دور آبیاری	2	5530.3710**	662.3361*	0.3072**	8.1111**	424.7314**	24925.0493**	24266527.0330**	21244769.2390**	
A × Y	سال × آبیاری	2	9.0100**	0.2678**	0.0002**	1.0370**	3.1759**	50.9650**	3285.2800**	21308.5296**	
Error (a)	خطا (الف)	4	4.7685	0.0925	0.0006	1.8796	5.8009	809.7685	785010.0000	758170.0000	
Biofertilizer (B)	کود زیستی	1	10879.7460**	1064.7112**	8.7210**	334.2592**	25330.7030**	505139.4824**	491802920.7100**	1242204931.0000**	
I × B	آبیاری × کود زیستی	2	4274.6510**	198.2872**	0.0841**	0.7037**	281.9537*	631.8698**	615164.2780**	15330506.6480**	
Y × B	سال × کود زیستی	1	17.7790**	0.4256	0.0087**	1.3333**	0.9259**	1032.9259**	66598.0330**	1245933.0720**	
Y × I × B	سال × آبیاری × کود زیستی	2	6.9790**	0.0801**	0.0000**	1.4444**	1.8425**	1.2856**	83.37500**	15376.5160**	
Chemical fertilizer (C)	کود شیمیایی	2	3974.9810**	78.5382**	5.4269ns	112.5270**	1826.6759**	38990.8158**	37961137.3000**	202013492.6600**	
Y × C	سال × کود شیمیایی	2	6.4570**	0.0306**	0.0048**	0.6203**	5.1203**	79.6512**	5141.6234**	202619.7820**	
I × C	آبیاری × کود شیمیایی	4	1828.3060**	55.1874ns	0.1416**	7.3888ns	244.4253ns	7908.7531**	7699587.8890ns	23033715.1180*	
Y × I × C	سال × آبیاری × کود شیمیایی	4	2.9870**	0.0230**	0.0001**	1.1203**	1.2037**	16.1799**	1042.4620**	23102.8440**	
B × C	کود زیستی × کود شیمیایی	2	922.7690**	98.4680**	0.1764**	5.9537**	159.2870**	8340.3712**	8120404.6730**	14960256.5000**	
I × B × C	آبیاری × کود زیستی × کود شیمیایی	4	842.9670**	131.4340**	0.6353**	13.9814**	265.0370*	10189.9430**	9920879.1176**	19085195.1430**	
Y × B × C	سال × کود زیستی × کود شیمیایی	2	1.2520**	0.0396**	0.0001**	0.7500**	0.2870**	17.0513**	1099.7820**	15005.1558**	
Y × I × B × C	سال × آبیاری × کود زیستی × کود شیمیایی	4	1.3730**	0.0524**	0.0004**	0.1944**	0.8703**	20.8450**	1343.7700**	19142.4740**	
Error (b)	خطا (ب)	64	76.4444	0.1215	0.0017	0.9300	23.4092	966.2153	1004242.2000	1790108.0000	

* و **: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۰.۱٪ و ۰.۵٪

* and **: Significant at the 5% and 1% levels of probability, respectively.

ns: Non-significant.

ns: غیر معنی دار

جدول ۲ - مقایسه میانگین برای برخی خصوصیات زراعی در ذرت سینگل کراس ۷۰۴ در سطوح مختلف آبیاری و کود شیمیایی

Table 2. Mean comparison for some agronomic characteristics in maize cv. KSC704 as affected by different levels of irrigation and fertilizer

		عملکرد بیولوژیک (کیلو گرم در هکتار)	عملکرد دانه (کیلو گرم در هکار)	وزن هزاردانه (گرم)	تعداد دانه در ردیف بلا ل	تعداد ردیف دانه در Row cob ⁻¹	قطر ساقه (سانتی متر)	ارتفاع گیاه (سانتی متر)	شاخص برداشت (%)
		Biological yield (kg ha ⁻¹)	Grain yield (kg ha ⁻¹)	1000 Grain weight (g)	Grain row ⁻¹	Stem diameter (cm)	Plant height (cm)	(%) HI	
		درزیم آبیاری							
I ₁	آبیاری پس از ۷۰ میلیمتر تبخیر	19470.0a	8687.5a	358.5a	31.44a	13.99a	2.38a	179.05a	44.65a
I ₂	آبیاری پس از ۱۰۰ میلیمتر تبخیر	17620.0b	7181.5b	306.85B	28.64b	13.2b	2.36b	160.15b	40.81a
I ₃	آبیاری پس از ۱۳۰ میلیمتر تبخیر	14969.0c	5132.5c	271.55c	22.41c	12.21c	2.27c	139.80c	35.11a
		سطوح کود شیمیایی							
P ₁	عدم استفاده از کود	16185.5c	7100.0b	307.85b	26.95b	12.13b	2.41b	143.65c	43.79a
P ₂	۴۵ کیلو گرم در هکتار	17100.5b	7602.5a	326.15a	28.54a	12.92a	2.51a	153.59b	44.26a
P ₃	۹۰ کیلو گرم در هکتار	17611.0a	7788.0a	331.45a	28.87a	131.00a	2.54a	159.9a	44.21a

میانگین هایی، در هر ستون و برای هر عامل، که دارای حروف مشابه می باشند بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی داری ندارند.

Means, in each column, and for each factor followed by similar letter(s) are not significantly different at the 5% probability level-Using Dancan's Multiple Range Test.

I₁: Irrigation after 70 mm evaporation for class A pan; I₂: Irrigation after 100 mm evaporation from class A pan; I₃: Irrigation after 130 mm evaporation from class A pan;

P₁: No phosphorous fertilizer; P₂: 45 kg/ha phosphorous fertilizer, and P₃: 90 kg/ha phosphorous fertilizer.

معنی داری مشاهده نشد اما این اختلاف نسبت به شاهد معنی دار بود (جدول ۲). بیشترین مقدار وزن هزار دانه مربوط به تیمارهای آبیاری پس از ۷۰ میلی متر تیخیر از سطح تشتک و مصرف ۴۵ کیلو گرم کود شیمیایی فسفردار به همراه مصرف کود زیستی بود. در سطوح تنش کم آبی ملایم و شدید تیمار تلفیق کود زیستی و مصرف ۴۵ کیلو گرم کود شیمیایی از سایر تیمارها برتر بود (جدول ۳). برخی از محققین افزایش وزن هزار دانه ذرت را در نتیجه آزاد شدن فسفر و جذب آن به وسیله میکروارگانیزم‌های حل‌کننده فسفر دانسته‌اند (Khaliq and Sanders, 2000) گزارش شده است که میزان تبادل مواد فتوسترنی در گیاهان تلقیح شده افزایش می‌یابد (Auge, 2001). طبق بررسی‌های سانچز-دیاز و همکاران (Sanchez-Diaz *et al.*, 1990) هم‌یستی بیولوژیکی باعث افزایش تعداد کلروپلاست می‌شود. نتایج بررسی‌های روئیز لوزانو و آزکون (Ruiz-Lozano and Azcon, 1995) که هم‌یستی با میکروارگانیزم‌های حل‌کننده فسفر، کارایی استفاده از فسفر فتوسترنی را نسبت به گیاهان غیر هم‌یست افزایش داد. بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که ظرفیت فتوسترنی گیاهان تیمارشده با میکروارگانیزم‌های حل‌کننده فسفر به واسطه تغذیه بیشتر فسفر افزایش می‌یابد، که به دلیل انتقال مواد فتوسترنی بیشتر به محل دانه‌ها، وزن

(Sattar and Gaur, 1987) اورتاş و همکاران (Ortas, 1996) نشان داد که این میکروارگانیزم‌ها از طریق کاهش pH خاک باعث افزایش جذب عناصر غذایی و عملکرد دانه می‌گردند. در شرایط تنش خشکی، فقدان رطوبت بر حرکت عناصر غذایی در خاک تأثیرگذار است. محققین مختلف تأثیر کودهای زیستی بر وضعیت آب گیاه را مرتبط با افزایش جذب گیاه میزان بویژه در مورد فسفر دانسته‌اند (Graham and Syvertson, 1984). در بیان دلیل این افزایش، نتایج سوبرامانیان و همکاران (Subramanian *et al.*, 1997) نشان داد که گیاهان ذرت تلقیح شده با این میکروارگانیزم‌ها پتانسیل آب برگ را بالاتر از گیاهان غیر تلقیحی، حتی سه هفته پس از تنش خشکی نگهداری می‌کنند. در این تحقیق، اثر سودمند تلفیق کود زیستی با کود شیمیایی از نظر افزایش عملکرد دانه تحت شرایط تنش کم آبی کاملاً مشهود بود. در مطالعات مختلف مشاهده شده است که تیمارهای تلفیقی رشد رویشی گیاه را افزایش داده که در نتیجه عملکرد غلات و بقولات تحت شرایط زراعی افزایش می‌یابد (Hoflich *et al.*, 1994). اثر آبیاری و کودهای زیستی و شیمیایی و اثر متقابل آنها بر وزن هزار دانه معنی دار بود (جدول ۱) و سطوح مختلف تنش کم آبی باعث کاهش وزن هزار دانه گردید (جدول ۲). برای وزن هزار دانه بین مصرف ۴۵ و ۹۰ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی اختلاف

جدول ۴ - مقایسه میانگین برای برخی خصوصیات زراعی در ذرت هیرید سینگل کراس ۷۰۴ تحت تاثیر اثر متقابل سطوح آبیاری × کود زیستی × کود شیمیایی
 Table 3. Mean comparison for some agronomic characteristics of maize cv. KSC704 as affected by irrigation × biofertilizer × chemical fertilizer interaction

Treatments	تیمارها	وزن هزار دانه (گرم)	تعداد دانه در ردیف	تعداد ردیف دانه در بلال	قطر ساقه (سانتی متر)	عملکرد دانه (کیلو گرم در هکتار)	عملکرد بیولوژیک (کیلو گرم در هکتار)	ارتفاع گیاه (سانتی متر)	شاخص برداشت (%)
		1000 Grain weight (g)	Grain row ⁻¹	Row cob ⁻¹	Stem diameter (cm)	Grain yield (kg/ha)	Biological yield (kg/ha)	Plant height (cm)	(%) HI
	P ₁	۷۰ میلیمتر تبخیر × عدم مصرف کود زیستی × عدم مصرف کود شیمیایی	316.3d	28.1bc	13.34defg	2.54cd	7772c	17410cde	161f 44.60a
B ₀	P ₂	۷۰ میلیمتر تبخیر × عدم مصرف کود زیستی × مصرف ۴۵ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	328.6c	29.69ab	13.45def	2.59bc	7984.5c	17525cd	163.3f 45.53a
I ₁	P ₃	۷۰ میلیمتر تبخیر × عدم مصرف کود زیستی × مصرف ۹۰ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	345.9b	30.59ab	13.98abc	2.74a	8668.5b	20320b	181.6b 42.62ab
	P ₁	۷۰ میلیمتر تبخیر × مصرف کود زیستی × عدم مصرف کود شیمیایی	350.2ab	30.18ab	13.64bcd	2.85a	8543.5b	20035b	178.6c 42.63b
B ₁	P ₂	۷۰ میلیمتر تبخیر × مصرف کود زیستی × مصرف ۴۵ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	356.6a	31.74a	14.49a	2.89a	9090a	21430a	188.6a 42.36bc
	P ₃	۷۰ میلیمتر تبخیر × مصرف کود زیستی × مصرف ۹۰ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	352.2ab	31.39ab	14.20ab	2.85a	8762.5ab	20974ab	186.8a 39.86bc
	P ₁	۱۰۰ میلیمتر تبخیر × عدم مصرف کود زیستی × عدم مصرف کود شیمیایی	293.2efg	23.48d	12.98ghi	2.43fg	6737ef	16305ef	145.4j 41.31cd
B ₀	P ₂	۱۰۰ میلیمتر تبخیر × عدم مصرف کود زیستی × مصرف ۴۵ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	300e	24.51cd	13.20efgh	2.49def	6931def	17035de	149.8i 40.69bc
I ₂	P ₃	۱۰۰ میلیمتر تبخیر × عدم مصرف کود زیستی × مصرف ۹۰ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	308d	27.05bc	13.20efgh	2.54cde	7370d	17075cde	155.8g 43.13b
	P ₁	۱۰۰ میلیمتر تبخیر × مصرف کود زیستی × عدم مصرف کود شیمیایی	298.5ef	28.86ab	12.96ghi	2.52def	7023.5de	16665de	151h 42.12bc
B ₁	P ₂	۱۰۰ میلیمتر تبخیر × مصرف کود زیستی × مصرف ۴۵ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	335.2c	29.32ab	13.66cde	2.68b	8098.5c	18108c	174d 44.71a
	P ₃	۱۰۰ میلیمتر تبخیر × مصرف کود زیستی × مصرف ۹۰ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	322.3c	29.61ab	13.58def	2.66b	7909c	17885cd	168.2e 44.22a
	P ₁	۱۳۰ میلیمتر تبخیر × عدم مصرف کود زیستی × عدم مصرف کود شیمیایی	261.5j	19.82g	11.19j	2.22j	4246i	12610i	125n 29.73f
B ₀	P ₂	۱۳۰ میلیمتر تبخیر × عدم مصرف کود زیستی × مصرف ۴۵ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	269.3ij	18.76fg	11.52j	2.26ij	4609i	13010i	128.6m 39.86ef
I ₃	P ₃	۱۳۰ میلیمتر تبخیر × عدم مصرف کود زیستی × مصرف ۹۰ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	285Fgh	22.41def	12.84hi	2.35gh	5791gh	15260gh	133i 37.98e
	P ₁	۱۳۰ میلیمتر تبخیر × مصرف کود زیستی × عدم مصرف کود شیمیایی	280ghi	21.56efg	12.65i	2.36hi	5393.5h	14357h	129.9i 38.07de
B ₁	P ₂	۱۳۰ میلیمتر تبخیر × مصرف کود زیستی × مصرف ۴۵ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	282.6efgh	23.83de	13.19fgh	2.45defg	6441.5f	156205fg	139j 40.96bcd
	P ₃	۱۳۰ میلیمتر تبخیر × مصرف کود زیستی × مصرف ۹۰ کیلو گرم در هکتار کود شیمیایی	275.7hi	21.96def	12.81hi	2.43fgh	7772c	17410cde	161f 44.60a

میانگین هایی، در هر ستون که دارای حروف مشابه می باشند بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی داری ندارند.

Means, in each column, followed by similar letter(s) are not significantly different at the 5% probability level-Using Dancan's Multiple Range Test.

I₁: Irrigation after 70 mm evaporation for class A pan; I₂: Irrigation after 100 mm evaporation for class A pan; I₃: Irrigation after 130 mm evaporation for class A pan;

P₁: No phosphorous fertilizer; P₂: 45 kg/ha phosphorous fertilizer; P₃: 90 kg/ha phosphorous fertilizer; B₀: No biofertilizer, and B₁: with biofertilizer.

خاک می‌گردد. بررسی‌های Subramanian *et al.*, 1997) نشان داد که کاربرد توان کود شیمیایی به همراه کود زیستی، فیزیولوژی گیاهان را از طریق افزایش میزان مواد فتوستتری، تغییر در جریان مواد فتوستتری در ساقه‌ها و ریشه‌ها و نیز جذب عناصر معدنی از خاک را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

اثر آبیاری و کودهای زیستی و شیمیایی و اثر متقابل آن‌ها (بجز اثر متقابل آبیاری × کود شیمیایی) بر تعداد دانه در ردیف بلال معنی‌دار بود (جدول ۱). بین سطوح مختلف آبیاری اختلاف معنی‌داری برای تعداد دانه در ردیف بلال وجود داشت (جدول ۲)، در حالی که این تفاوت بین سطوح کود شیمیایی معنی‌دار نشد (جدول ۲). هر چند بیشترین تعداد ردیف دانه در بلال در تیمار آبیاری پس از ۷۰ میلی‌متر تیخیر و تلفیق کود زیستی و مصرف ۴۵ کیلوگرم کود شیمیایی به دست آمد، اما با بسیاری از تیمارهای دیگر تفاوت معنی‌داری نداشت (جدول ۳). با افزایش شدت تنفس کم آبی، تیمار کاربرد تلفیقی کودهای شیمیایی و زیستی، نسبت به سایر تیمارها حاوی تعداد بیشتری دانه در ردیف بلال بود. به عبارتی تنفس کم آبی باعث کاهش تعداد دانه در ردیف بلال شد، اما این کاهش در تیمار کود شیمیایی و شاهد به مراتب بیشتر بود. دی و همکاران شاهد به مراتب بیشتر بود. Dey *et al.*, 2004) نیز گزارش کردند که تعداد دانه را در بادام زمینی (*P. fluorescens*) و (*Arachis hypogaea* L.) افزایش داد.

دانه‌ها نیز افزایش می‌یابد (Koide, 1993). تنفس خشکی ظرفیت تولید مواد فتوستتری و نیز ذخیره آن‌ها در دانه را طی مرحله پر شدن دانه کاهش می‌دهد. از طرفی ظرفیت دانه‌های ذرت برای ذخیره مواد تابعی از تعداد سلول‌های آندوسپرم و گرانول‌های نشاسته ایجاد شده طی ۱۰ الی ۱۴ روز پس از گردهافشانی است (Hay and Gilbert, 2001). بنابراین کاهش تولید مواد فتوستتری به واسطه‌ی سطح سبز کمتر، کاهش ظرفیت ذخیره مواد فتوستتری به واسطه میانگرهای کوتاه یا سطوح بالای اسید آبسیزیک طی دوره بحرانی فوق‌الذکر، وزن هزار دانه را محدود می‌کند (Mambelli and Setter, 1998).

اثر آبیاری و کودهای زیستی و شیمیایی و اثر متقابل آن‌ها بر عملکرد بیولوژیک معنی‌دار بود (جدول ۱). بین سطوح مختلف تنفس کم آبی و کودهای زیستی و شیمیایی اختلاف معنی‌داری مشاهده گردید (جدول ۲ و ۳). در تمام سطوح آبیاری، تیمارهای تلفیقی از بالاترین مقدار عملکرد بیولوژیک برخوردار بودند و پایین‌ترین میزان عملکرد بیولوژیک در تیمار بدون کود و تنفس کم آبیاری شدید به دست آمد (جدول ۳). در تفسیر این نتایج می‌توان گفت که احتمال وجود رابطه بین مواد مترشحه از میکروارگانیزم‌های موجود در کود زیستی و تأثیر آن بر رشد ریشه گیاه تحت شرایط تنفس خشکی وجود دارد که باعث افزایش جذب آب و عناصر غذایی از

تلفیقی، بالاترین تعداد ردیف دانه در بلال را به خود اختصاص داد، هر چند با برخی تیمارها اختلاف معنی‌داری را نداشت (جدول ۳). زمان گردهافشانی به طور کلی به عنوان آسیب پذیرترین مرحله نسبت به تنفس کم آبی در ذرت شناخته شده است (Westgate, 1994). کمبود آب در مرحله گردهافشانی باعث کاهش موقفيت در باروری گیاه شده و می‌تواند به طور کامل از تشکیل دانه در بلال ذرت جلوگیری نماید و سبب کاهش تعداد ردیف در بلال گردد. کمبود ذخایر فتوستنتزی در مرحله گلدهی، آسیب‌پذیری تشکیل دانه را در پتاسیل آب پایین افزایش می‌دهد. از این رو تجمع مواد فتوستنتزی قبل از گردهافشانی مهم بوده و می‌تواند حساسیت گیاه به کمبود آب در مرحله گردهافشانی را کاهش دهد (Schussler and Westgate, 1995).

بلندترین ارتفاع گیاه و بیشترین قطر ساقه در تیمار آبیاری پس از ۷۰ میلی‌متر تبخیر تجمیعی و مصرف تومام کود زیستی و ۴۵ کیلوگرم در هکتار کود شیمیایی، و کمترین آن‌ها در تیمار دور آبیاری پس از ۱۳۰ میلی‌متر تبخیر تجمیعی و عدم مصرف کود زیستی و کود شیمیایی مشاهده شد (جدول ۳).

اثر آبیاری و هر دو نوع کود زیستی و شیمیایی بر شاخص برداشت معنی‌دار بود (جدول ۱). بین سطوح آبیاری و کود‌های شیمیایی از لحاظ شاخص برداشت اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۲). بالاترین

به دلیل کاهش تخصیص مواد فتوستنتزی و نیز ادامه‌ی تنفس کم آبی در مرحله‌ی گردهافشانی که مرحله حساس گیاه به کمبود رطوبت می‌باشد، تعداد سلول‌های تخم در مرحله‌ی گردهافشانی و در نتیجه، تعداد دانه کاهش می‌باشد. مشاهده شده است که تنفس کم آبی به طور معنی‌داری تعداد دانه در ردیف را کاهش می‌دهد (Edmeades *et al.*, 2000) افزایش فعالیت فتوستنتزی در گیاهان همزیست با میکرووارگانیزم‌های حل کننده فسفات به عنوان شاخصی از توانایی گیاهان همزیست برای افزایش مقاومت به تنفس کم آبی محسوب می‌شود. از طرفی بازدارندگی فتوستنتز در گیاهان تحت تنفس کم آبی در مرحله گردهافشانی نیز باعث عدم تشکیل دانه در بلال می‌شود (Azcon *et al.*, 1992; Azcon *et al.*, 1996)

(Bethlenfalvay *et al.*, 1990)

اثر آبیاری و کودهای زیستی و شیمیایی و اثر متقابل آن‌ها (بجز اثر متقابل آبیاری × کود شیمیایی) بر تعداد ردیف دانه در بلال معنی‌دار بود (جدول ۱). بین سطوح مختلف آبیاری اختلاف معنی‌داری برای تعداد ردیف دانه در بلال وجود داشت (جدول ۲)، در حالیکه این تفاوت بین سطوح کود شیمیایی معنی‌دار نشد (جدول ۲). بالاترین تعداد ردیف دانه در بلال در تیمار کاربرد تلفیقی کود زیستی و ۴۵ کیلوگرم کود شیمیایی در آبیاری پس از ۷۰ میلی‌متر تبخیر تجمیعی مشاهده شد (جدول ۲). در تیمارهای تحت تنفس کم آبی نیز کاربرد

افزایش عملکرد بیولوژیکی می‌باشد، بنابراین
شاخص برداشت بالاتر بود.

بر اساس نتایج این تحقیق می‌توان
نتیجه گیری کرد که کاربرد تلفیقی کودهای
زیستی فسفاته و شیمیایی در تخفیف آثار تنفس
کم آبی مؤثر بودند. بنابراین برای صرفه‌جویی
در آب آبیاری و مدیریت مزرعه ذرت
سینگل کراس ۷۰۴ در شرایط کم آبی میتوان با
استفاده تلفیقی از این کودها به تولید بهینه دست
یافت.

شاخص برداشت (۴۵/۵۳٪) مربوط به تیمار
آبیاری پس از ۷۰ میلی متر تبخیر تجمعی و
صرف توام کود بیولوژیک و ۴۵ کیلوگرم
در هکتار کود شیمیایی بود، که با برخی تیمارها
اختلاف معنی داری نداشت (جدول ۳). با
افزایش شدت تنفس کم آبی، شاخص برداشت
در تیمار کاربرد تلفیقی کودهای شیمیایی و
زیستی، نسبت به سایر تیمارها برتر بود. در
توجهی این موضوع می‌توان گفت، از آنجاییکه
در تیمارهای کاربرد تلفیقی کود زیستی و
شیمیایی افزایش عملکرد دانه بیشتر ناشی از

References

- Auge, R. M., Duan, X., Ebel, R. C., and Stodola, A. J. W. 2001.** Non-hydraulic signalling of soil drying in mycorrhizal maize. *Planta* 193: 74-82.
- Azcon, R., Gomez, M., and Tobar, R. 1992.** Effect of nitrogen source on growth, nutrition, photosynthetic rate and nitrogen metabolism of mycorrhiza and phosphorus – fertilized plants of *Lactuca sativa* L. *New Phytologist* 121: 227-237
- Azcon, R., Gomez, M., and Tobar, R. 1996.** Physiological and nutritional response by *Lactuca sativa* L. to nitrogen source and mycorrhizal fungi under drought conditions. *Biology and Fertility of Soils* 22: 156-161
- Bethlenfalvay, G. J., Brown, M. S., and Franson, R. L. 1990.** The *Glycin- Glomus- Bradyrhizobiom* symbiosis. X. Relationships between leaf gas exchange and plant soil water status in nodulated, mycorrhizal soybean under drought stress. *Plant Physiology* 94: 723-728
- Dey, R., Pal, K. K., Bhatt, D. M., and Chauhan, S. M. 2004.** Growth promotion and yield enhancement of peanut (*Arachis hypogaea* L.) by application of plant growth promoting rhizobacteria. *Microbiology Research* 159: 371-394.
- Douds, D. D., Pfeffer, P. E., and Shachar-Hill, Y. 2000.** Carbon partitioning, cost, and

metabolism of arbuscular mycorrhizas. Pp. 107-129. In: Arbuscular mycorrhizas: molecular biology and physiology. Y. Kapulnik and D. D. Douds (Eds.), Kluwer, Dordrecht, The Netherlands.

Edmeades, G. O., Banziger, M., and Ribaut, J. M. 2000. Maize improvement for drought limited environments Pp. 75-111. M. E. Otegui and G. A. Slafer (Eds.). Physiological bases for maize improvement. Food Products Press. The Haworth Press Inc., Birmingham, New York.

Goenadi, D. H. 1998. Fertilization efficiency of oil palm through biofertilizer application. Pp. 370-376. In: Proceedings of International Oil Palm Conference, Nusa Dua, Bali.

Graham, J. H., and Syvertson, J. P. 1984. Influence of vesicular arbuscular mycorrhiza on the hydraulic conductivity of roots of two citrus rootstocks. New Phytologist 97: 277-284.

Hay, R. K. M., and Gilbert, R. A. 2001. Variation in the harvest index of tropical maize: evaluation of recent evidence from Mexico to Malawi. Annals of Applied Biology 138: 103 – 109

Heydari Sharifabad, H. 2001. Plant, Drought and Drought stress. Ministry of Jahad-e-Agriculture. 200 pp. (In Persian).

Hoflich,G., Wiehe, W. and Kuhn, G. 1994. Plant growth stimulation with symbiotic and associative rhizosphere microorganisms. Experientia 50: 897-905.

Jat, B. L., and Shaktawat, M. S. 2003. Effect of residual phosphorus, sulphur and biofertilizers on productivity, economics and nutrient content of pearl millet (*Pennisetum glaucum* L.) in fenugreek (*Trigonella foenum-graecum* L.)-pearl millet cropping sequence. Indian Journal of Agricultural Sciences 73 (3): 134-137.

Karimi, H. 2007. Improvent and Production of forage crops. The University of Tehran Press. Iran. 428 pp. (In Persian).

Karimian, N. 2000. Consequences of excessive consumption of phosphat chemical fertilizers. Soil and Water Research Institute of Iran Publication No. 12. (In Persian).

Khaliq, A., and Sanders, F. E. 2000. Effects of vesicular – arbuscular mycorrhizal inoculation on the yield and phosphorus uptake of field – grown barley. Soil Biology and Biochemistry 32: 1691-1696.

Koide, R. 1993. Physiology of the mycorrhizal plant. Advance Plant Pathology 9: 33-54.

Mambelli, S. and Setter, T. L. 1998. Inhibition of maize endosperm cell division and endoreduplication by exogenously applied abscisic acid. Physiology plantarum 104: 266-272.

Ortas, I. 1996. The influence of use of different rates of mycorrhizal inoculum on root infection, plant growth, and phosphorus uptake. Communication Soil Science and Plant Analyses 27 (18-20): 2935-2946.

Rao, M. S. S. and Mendal, N. J. 1991. Comparison of chinoli (*Brassica campestris*) and *Brassica napus* oil seed rape using different growth regulators , plant population densities and irrigation treatments . Journal of Agricultural Science (Cambridge) 117: 177- 187.

Ruiz-Lozano, J. M., and Azcon, R. 1995. Hyphal contribution to water uptake in mycorrhizal plants as affected by the fungal species and water status. Plant Physiology 95: 472-478.

Sanchez-Diaz. M., Pardo, M., Antolin, Pena, J., and Aguirreolea, J. 1990. Effect of water stress on photosynthetic activity in the Medicago – Rhizobium – Glomus symbiosis. Plant Science 71: 215 – 221.

Sattar, M. A., and Gaur, A. C. 1987. Production of auxins and gibberellins by phosphate dissolving microorganisms. Zentrabl Mikrologie 142: 393-395.

Schussler, J. R. and Westgate, M. E. 1995. Assimilate flux determines kernel set at low water potential in maize. Crop Science 35: 1074-1080.

Stocker, O. 1960. Physiological and morphological changes in plants due to water deficiency. Arid Zone Research, 15: 63-104.

Singh, S., and Kapoor, K. K. 1999. Inoculation with PSM and a VAM fungus improves dry matter yield and nutrient uptake by wheat grown in a sandy soil. Biology of Fertility Soils 28: 139-144.

Subramanian, K. S., Charest, C., Dwyer, L. M., and Hamilton, R. I. 1997. Effects of arbuscular mychoriza on leaf water potential, sugar content and content during drought and recovery of maize. Canadian Journal of Botany 75: 1582-1591.

- Subramanian, K. S., and Charest, C. 1999.** Acquisition of N by external hyphae of an arbuscular mycorrhizal fungus and its impact on physiological responses in maize under drought-stressed and well-watered conditions. *Mycorrhiza* 9: 69-75.
- Sylvia, D. M., Hammond, L. C., Bennett, J. M., Haas, J. H., and Linda, S. B. 1993.** Field response of maize to a VAM fungus and water management. *Agronomy Journal* 85: 193-198.
- Tanwar, S. P. S., Sharma, G. L., and Chahar, M. S. 2002.** Effects of phosphorus and biofertilizers on the growth and productivity of black gram. *Annuals of Agricultural Research* 23 (3): 491-493.
- Tohidi Moghadam, H., Sani, B., Sharifi, M., and Ghooshchi, F. 2004.** Effects of nitrogen fixation and phosphate solubilizing bacteria on some quantitative characteristics on Soybean (*Glycine max* L.). Pp. 148. In: Proceedings of 8th Iranian Crop Sciences Congress. Rasht, Iran. (In Persian).
- Westgate, M. E. 1994.** Seed formation in maize during drought. Pp. 361-365. In: K. J. Boote, J. M. Bennet, T. R. Sinclair and G. M. Paulsen (Eds.). *Physiology and determination of Crop yield*. CSSA-ASA-SSSA, Madison, Wisconsin, USA.
- Zaidi, P. H., Rafique, S., Singh, N. N., and Srinivasan, G. 2004.** Tolerance to excess moisture in maize (*Zea mays* L.) under excessive soil moisture stress. *Field Crops Research* 90: 189-202.